

Tabela 2. Zasady umożliwiające lekarzowi konstruktywne porozumienie z pacjentem

1. Lekarz powinien uświadomić sobie, co wnosi do kontaktu: wiedzę medyczną i psychologiczną, umiejętności komunikacyjne, uprzedzenia, stereotypowe wyobrażenia i skojarzenia.
2. Powinien skupiać swoją uwagę na pacjencie: uważne słuchanie, poświęcenie pacjentowi niezbędnego czasu.
3. Powinien wczuwać się w perspektywę pacjenta: zobaczenie sytuacji oczami chorego.
4. Powinien mówić do pacjenta, nie o nim.
5. Powinien mówić wprost: otwarte wyrażanie swoich uczuć, obaw i propozycji.
6. Powinien być ciekawy pacjenta: zadawanie pytań.
7. Nie powinien go oceniać, interpretować jego zachowań.
8. Powinien uważać na manierę przypisywania złych intencji.
9. Powinien oddzielać sprawy ważne od nieistotnych.
10. Powinien wystrzegać się deklaracji i posunięć uniemożliwiających „wyjście z twarzą”.
11. Nie powinien obwiniać chorego za własne problemy.
12. Nie powinien reagować impulsywnie na wybuchy emocjonalne chorego – przeczekać ze zrozumieniem i wycuciem.

Negocjować należy z pacjentem tylko to, co jest tego warte: przestrzeganie zaleceń i leczenie warunkujące uzyskanie uzgodnionego wspólnie efektu terapeutycznego.

„Dekalog lekarza” i „Dekalog pacjenta” Akademii Walki z Rakiem

źródło: http://www.akademia.swiatlo.org/~poznanczytaj_dekalog_wspolpracy_pacjenta_i_lekarza-394.htm

DEKALOG LEKARZA

1. Kiedy pacjent wchodzi do gabinetu lub kiedy podchodzisz do chorego w szpitalu – podaj dłoń i przedstaw się. Okazuj szacunek pacjentowi – z uwagi na wiek i różnorodne doświadczenia będące jego udziałem. Choroba pacjenta nie stanowi dla Ciebie upoważnienia do traktowania pacjenta z góry – jego choroba nie oznacza, że przestał być Człowiekiem, więc poza empatią okaż mu sympatię i respekt należny każdej Osobie. Pamiętaj, że zdobytą wiedzę zawdzięczasz profesorom poświęcającym swój czas i dzielącym się doświadczeniem podczas studiów, ale również osobom chorym, od których uczysz się symptomatologii chorób.